

strækning sige, at det ville de ikke af den Grund, at de ikke kunne faa denne delvise Erstatning udbetalt, og det er derfor den almindelige Mening, at hvis en saadan Bestemmelse kommer til at gælde ogsaa for Fiskerne, vil det bevirke, at disse i langt større Udstrækning, end Tilfældet nu er, ville indtræde i Fiskeriulykkesforsikringsforeningen. At Forholdene ere saaledes, vil ikke undre nogen, thi Fiskeriet er vel nok det Erhverv her i Landet, hvor man i størst Udstrækning lever i Familiefællesskab.

Af andre særlige Bestemmelser i Lovforslaget skal jeg nævne, at Ministeren faar Bemyndigelse til at supplere den særlige Afdeling af Forsikringsraadet, der har med Fiskeriulykkesforsikringen at gøre, med 4 Medlemmer, og det er da Meningen, at de 2 af disse skulde tages blandt de interesserede Lønarbejdere.

Saaledes som Lovforslaget her er udarbejdet, vil det direkte eller indirekte komme til at omfatte ca. 20,000 forsikrede. Selve Lovforslagets ny Bestemmelser ville antagelig — det er vanskeligt at sige noget herom med Bestemthed — komme til at omfatte godt 4,000, saa at den Merudgift, som jeg i alt Fald i dette Øjeblik maa antage, at Statskassen vil komme til at udrede, neppe vil overstige 16,000 Kr. aarlig.

Idet jeg nu anbefaler dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie, kan jeg tillige oplyse, at jeg har under Udarbejdelse i Ministeriet et Lovforslag, sigtende til at ulykkesforsikre arbejdende i Landbrug, Havebrug og Skovbrug og disses Bierhverv, samt tillige dem, der for egen Regning arbejde i disse Erhverv, naar de ikke derved have opnaaet over en vis nærmere fastsat Aarsindtægt. Det er jo fra alle Sider erkendt, at dette Spørgsmaals Løsning er meget vanskelig. Det er oftere fremhævet her i dette Ting, og det har ogsaa nu vist sig for mig, at det kræver mange Overvejelser og Undersøgelser, inden man kan vælge Vejen ligesom det jo ogsaa er nødvendigt — som sædvanligt i øvrigt — at forhandle nærmere med Arbejderforsikringsraadet om et saadant Lovforslags mere tekniske Side. Jeg har imidlertid det Haab, at det vil kunne lykkes allerede i indeværende Samling at fremsætte et saadant Lovforslag for Rigsdagen.

Det andet Lovforslag, som jeg har den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa en Tilføjelse til § 15 i Sønæringsloven. Dette Lovforslag fremsætter jeg efter Anmodning fra Marineministeriet, der har anmodet den til Revision af Bestemmelserne

for Navigator- og Maskinistuddannelse nedsatte Kommission om at udarbejde dette Lovforslag. Lovforslaget omhandler de værnepligtige, der udtages til Reserveunderofficerer i Maskinkorpset eller Søminekorpset og forblive til fortsat Tjeneste i Land eller om Bord i alt indtil 12 Maaneder. Disse værnepligtige ligge inde paa et Tidspunkt, hvor de i Almindelighed ville være optagne af at søge at samle sig de to Aars Søfartstid, som kræves, for at de skulle kunne faa Bevis som Maskinmestre af 2den Klasse. Nu er det imidlertid saaledes, at adskilligt af det Arbejde, som de udføre som værnepligtige, ikke kan medregnes for dem til at samle denne Søfartstid, medens lignende Arbejde kan medregnes for dem, der ere i privat Tjeneste. Det er da i Overensstemmelse med et Andragende fra Maskinmestrenes Forening fundet rimeligt at indrømme, at de kunne medtage noget af den Tid, de ere Elever i Flaadens Skibe eller ere optagne af Arbejde som Maskinarbejdere ved Maskin- og Kedeleftersyn, idet man dog har begrænset Nedsættelsen til højst at andrage 6 Maaneder. Jeg har fundet dette Lovforslag meget stemmende med de særlige Interesser, som Indenrigsministeriet i saa Henseende have at varetage, og jeg skal derfor ogsaa tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Statsrevisorernes Betænkning angaaende Statsregnskabet for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Paa Formandens Forslag valgtes: *Ingvar Jensen, Pinstrup, N. C. Christensen, Fogtmann og N. C. Jensen.*

Formanden: Hermed er Dagsordenen udtømt.

Rigsdagens Formænd, der i Medfør af Bestemmelsen i § 4 i Lov af 15. November 1903 have været Medlemmer af Kommissionen angaaende Christiansborgs Genopførelse, have fundet det rigtigst ved Samlingens Begyndelse at afgive Meddelelse om deres Deltagelse i denne Sag. Eksemplarer af denne Meddelelse med tilhørende Bilag ere omdelte til Tingets Med-